De Baarder
Kat
Dorpskrant van Baard

De Baerder Keu's *mei fertrouwen* de takomst yn

> side 22

Jaargang 28 | nummer 2 | juni 2026 | e-mail: debaarderkat@gmail.com

De Baarder Kat
Dorpskrant van Baard

Het volgende nummer komt uit op 15 september 2026. De deadline voor de kopij is 15 augustus.
Kopij sturen naar:
debaarderkat@gmail.com

inhoud

Redactioneel	3
Leestip	4
Pim astro	6
Collecte	8
Kunstruimte Tonger	8
In Memoriam	10
Voorstelbaard	10
Heel Baard bakt	12
Studeerdbaard	14
Binnenstebuiten	16
Team E	18
Merke	21
De Baarder Keu's	22
Klassyk konsert	24
Dorpsbelang	26
Bokke Eekerk	28
Een avontuur voor het leven (2)	36
Afscheid Bergwerff	35
De Greidefûgel	38
De Greidepykjes	40
Colofon	43
Baardata	achterop

REDACTIONEEL

Wat een fijn seizoen is dit toch. Mooie wolkenluchten, zonsondergangen en bloeiende greiden. Alles frisgroen en al bijna vol in blad. De eendjes zijn al kleine eenden en scharrelen vol zelfvertrouwen achter hun moeders aan. De zwaluwen, acrobaten als ze zijn, halen de meest gedurfde capriolen uit en maken het beginnende zomergevoel compleet. En dan moet de echte zomer nog komen.

Ook in ons dorp zijn er zomerse verwachtingen.
De Baarder Merke komt er weer aan met allerlei leuke en spannende activiteiten voor jong en oud. Zouden we wel het juiste pakket hebben om te overleven in de Baarder jungle en zou de nieuwe merkecommissie ons wel tegen al die gevaren kunnen beschermen? Alleen al die enge bavianen…
Anke geeft een update over de activiteiten van de beide E-Teams. Je wordt er stil van. Op 30 augustus start de Tour for Life: 8 etappes van zo'n 170 km. Op internet kun je er ook nog verder over lezen. Heel veel succes TOPPERS!
De nieuwe aanbouw van Marike en Tseard nadert voltooiing.
Kunstruimte De Tonger wordt uitgebreid en onze dokter Herman Bergwerff kan van zijn welverdiende pensioen gaan genieten in zijn geliefde Frankrijk. Over zijn officiële afscheid en al het andere wordt u uitgebreid geïnformeerd in deze editie van De Baarder Kat.
Ook nog een spannende laatste aflevering van de beklimming van de Kilimanjaro door Sander Hageman. O ja, en de leestip niet vergeten; het boek gaat o.a. over de boeren van het oude platteland in de omgeving van de stad Hamburg versus de stedelingen.

Ik ga natuurlijk niet alles verklappen. Ga er maar fijn voor zitten in je gemakkelijke stoel of op het zonnige terras bij Linn. Dan kun je tussendoor ook nog de bootjes voorbij zien varen.
Veel leesplezier en namens de redactie een prachtige zomer.

AT ■

LEESTIP

Het oude land

van Dörte Hansen

Vlot en met *droge humor* geschreven.

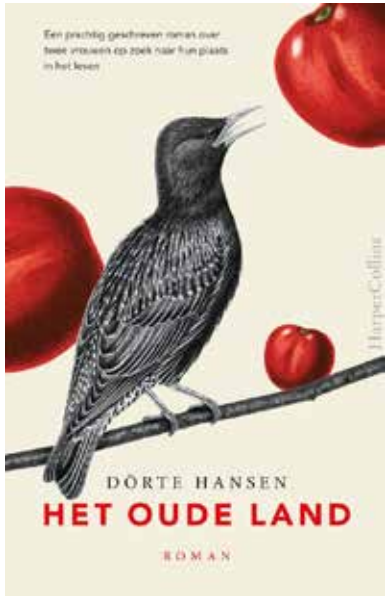

Boerenfamilies in Noord-Duitsland, vlak bij Hamburg, die na de oorlog vluchtelingen moesten opnemen… Hoe beïnvloedt dat de mensen uit de streek en hoe verwerken de vluchtelingen de gebeurtenissen? Hierover weet Dörte Hansen met pakkende zinnen te vertellen in deze sfeervolle hedendaagse streek(debuut)roman…

Altes Land is een agrarisch gebied met veel traditionele hofsteden. Eén hoeve speelt een belangrijke rol in dit verhaal, dat begint als tegen het eind van de Tweede Wereldoorlog vluchtelingen uit Oost-Pruisen daar een veilig heenkomen zoeken. De eigenares van het huis, Ida Eckhof, vraagt in haar Platduits “Woveel komt denn noch vun jau Polakken?” Daarmee is de toon gezet. Echter, de jonge Hildegard von Kamcke uit een trots Oost-Pruisisch geslacht buigt niet voor de even trotse boerin van de zesde generatie - weduwe èn moeder van Karl, een gewonde frontsoldaat - en eist eten en drinken voor haar vijfjarige dochter Vera.
De intelligente Vera - na de dood van Ida geadopteerd door Karl Eckhart - groeit op tot een vrijgevochten, maar beschadigde vrouw. Ze studeert en later erft ze het grote koude huis, maar ‘het lijkt niet van haar te willen zijn’ en ze laat het verkommeren.

De tweede verhaallijn gaat over Anne. Anne is de dochter van de halfzus van Vera.
Anne is een pianiste manquée; haar jongere broer blijkt een veel groter muzikaal talent te hebben dan zijzelf. Ze moet een andere beroepskeuze maken.
Anne heeft een moeizame relatie met haar moeder en als haar partner van een ander blijkt te houden ontvlucht ook Anne huis en haard en staat ze samen met haar zoontje bij haar oudere nicht Vera voor de deur.
Vera wil niet veel van Anne weten, zelfs niet wanneer deze voortvarend aan de slag gaat om de oude boerderij op te knappen, het huis dat het hele boek door een soort hoofdrol vervult, het ontoegankelijke, onverzettelijke vakwerkhuis. Een constante factor in de verder zo bewogen levens.

Met het opknappen van het huis raken ook de mensen ‘opgeknapt’, gelouterd.
Bij beide vrouwen dringt het besef door dat ze aan elkaar zijn overgeleverd en dat ze meer gemeen hebben dan ze hadden kunnen vermoeden. Ze vinden bij elkaar wat ze altijd hebben gemist, namelijk familie.

Het Oude Land is vlot en met droge humor geschreven. De schrijfster mijdt clichés niet, maar juist op momenten dat je het niet meer verwacht komt ze met grimmige passages die duidelijk maken wat er onder de oppervlakte aan geschiedenis leeft, zowel bij Vera en Anne als bij hun streekgenoten.
Aanrader, ook vanwege de herkenbare thema’s als: stad - platteland, nieuwkomers - gewortelden, mienskip, oorlogtrauma’s, familie…, een gelaagd boek.

Anneke Tonnon ■

Ex-raadslid *Pim Astro* krijgt het nog druk!

Het zal zo'n drie jaar geleden zijn, ik woonde net in Baard. Een appje van Pim en Tineke, of we met hen een team wilde vormen voor de Baarder Pubquiz. Als onderdeel van mijn inburgering leek mij dat een uitstekend moment om mijn buren te leren kennen en deel te nemen aan een dorpsactiviteit.

We deden het aardig, zaten per ronde steeds wel in de top vijf, het werd spannend.
Maar toen de laatste ronde aangekondigd werd, begonnen mijn groepsgenoten te lachen. Tien voordeuren in Baard – wie woont erachter? Wat ik toen nog niet wist, was dat Pim de kranten bezorgde in Baard en daarom alle voordeuren op z'n duimpje kende.
We hebben de quiz gewonnen.

Pim doet dat nog steeds, de kranten rondbrengen. Voor dag en dauw opstaan, regen, wind, sneeuw en zonneschijn, hij vindt het een prettig begin van elke dag. Zolang het kan, zal hij het ook blijven doen.

Afscheid

Maar hij stopt met de politiek. Pim nam afscheid van de gemeenteraad van Leeuwarden op 30 maart jongstleden. Het betrof ook een wisseling van de wacht – de verkiezingen waren net geweest en een behoorlijk aantal raadsleden gaven hun zetel door aan nieuwe raadsleden. Ceremonie – elk raadslid kreeg een persoonlijk woordje van de burgemeester, met bijbehorend bloemetje. Daarna kwamen de toespraken van andere raadsleden en fractievoorzitters met de meer persoonlijke verhalen. Er ontstond een beeld van saamhorigheid en tegelijk van verdeeldheid – het weten dat je, ondanks alle verschillen, het met elkaar moet doen. En na afloop van de raadsvergaderingen samen een biertje drinken, dat zorgt ook voor soepele verbindingen.

De aanloop

Pim groeide op in Baarn, in het Gooi. Van huis uit waren ze geen socialisten, nee. Dat bewustzijn kwam pas later, toen hij tijdens een moeilijke periode ging nadenken en besefte dat een goed leven niet zo vanzelfsprekend is. Hij maakte een zwaai naar links en werd later met Tineke samen in Rotterdam lid van de SP.
Baard werd hun woonplaats omdat Tineke een baan vond bij Zorggroep Noorderbreedte.
Hij had een aantal jaren daarvoor de omslag gemaakt van bouwkunde naar psychotherapie – het blijkt dat hij en ik beiden Gestalt-therapeut zijn geworden, dat was een leuke ontdekking. Maar eenmaal in Baard bleek dat taal een behoorlijke rol speelt in het geven van therapie. Een praktijk hier was niet haalbaar. Wat doe je dan? Je bent een geëmancipeerde man en dus word je huisman.

De politiek in

Maar met tijd over en een betrokken geest ging hij zich in 2009 met de politiek bemoeien. Gemeente Littenseradiel bestond toen nog, en Pim en Jan Pijlman werden verkozen tot raadslid voor de SAM. Toen de partijleiding van de SP die samenwerking van linkse partijen niet wilde, maakte Pim een pragmatische en werkbare overstap naar GroenLinks. Het belang van het platteland ging voor, hij zag mogelijkheden om gezamenlijk op links iets te betekenen.
De SAM-groep was geboren, en heeft acht jaar goed werk gedaan.
Ook na de herverdeling, toen Baard deel werd van Leeuwarden en hij daar gemeenteraadslid werd, ging Pim naar vele dorpsvergaderingen. Daar gebeurt het, zegt hij, daar ontmoet je de mensen die weten wat er speelt, wat er nodig is. Daarmee kun je terug naar de gemeenteraad en iets betekenen.
Wat opvalt in het gesprek is dat hij bijzonder gedreven en betrokken is, maar dat het voor hem gewoon vanzelfsprekend is. Zo is hij. Dat vind ik mooi.

Toekomstplannen

Een mens gaat ervan uit dat er nog een hoop toekomst over is, ook met 75 jaar. Daarbij, de

betrokkenheid gaat niet over als je met de politiek stopt. Dus heeft Pim plannen. Hij is in gesprek met het AZC in Sneek om daar vrijwilligerswerk te doen. De Voedselbank is ook een kandidaat. En dan is er ook nog Humanitas, die wil ook van zijn diensten gebruik maken. Er bestaat ook een kans dat hij weer gaat biljarten…
Hij krijgt het nog druk. Als hij maar de krant blijft bezorgen – ik geniet enorm van mijn ochtendkrant bij de eerste kop koffie. En onze nieuwe voordeur, dat is hem vast opgevallen.

Marike Buitendijk
24-5-2026 ■

COLLECTE

De collecte van fonds gehandicapten sport heeft een heel mooi bedrag van € 244,46 opgebracht.
Alle gulle gevers, heel hartelijk bedankt.

Betty de Jong ■

CULTUURBAARD

Kunstruimte Tonger *groeit groter.* Reden voor een klein feestje!

Een jaar geleden gingen wij een avontuur aan: een kunstruimte openen in hartje Friesland. Kunstruimte Tonger. We kunnen nu zeggen dat het avontuur ons goed bevalt; we hebben mooie exposities mogen organiseren en heel veel leuke en positieve reacties van bezoekers en deelnemende kunstenaars gekregen. Kortom: het smaakt naar meer.

Dat ‘meer’ gaat zich ook vertalen in de grootte van de kunstruimte. Deze zomer hopen we de verbouwing af te ronden waardoor de expositieruimte er heel wat vierkante meters bij krijgt.
Een reden voor een feestje, vinden wij.

< De opening van de lopende expositie bij Kunstruimte Tonger (nog te zien t/m 14 juni) trok veel bezoekers

Vandaar dat wij jullie uitnodigen voor de opening van de vernieuwde kunstruimte, dus pak je agenda en noteer: zaterdag 18 juli, 15.00 – 18.00 uur, klein feestje bij het grotere Tonger.
De opening is tevens de start van een nieuwe expositie waar wij nieuw werk van ons zelf laten zien.
We verheugen ons op jullie komst!

Vriendelijke groet,
Truus en Edzer ■

Kunstruimte Tonger
Tongerwei 4
8834 XC Baard
kunstruimtetonger.nl

De Baarder Kat - Jaargang 28 - nummer 2 - juni 2026

IN MEMORIAM

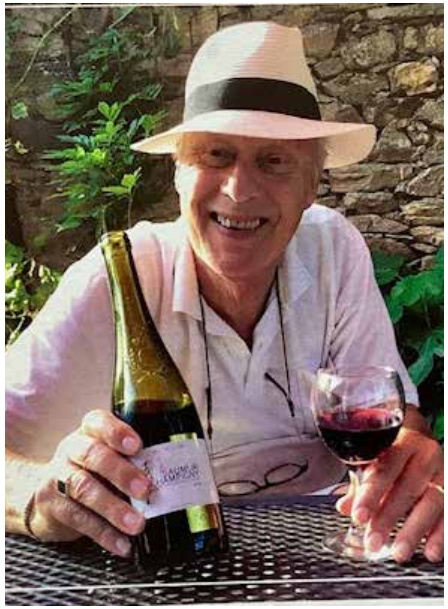

Op 18 maaie kaam Jan Jaap Pijlman te ferstjerren.
Yn him ferlieze wy in tawijde, waarme en altyd belutsen doarpsgenoat.
Wy winksje Sonja, Carin en Siemen, Elze en Klaas, bernsbern en neisten in protte sterkte ta.

VOORSTELBAARD

Beste Baarders,

Even voorstellen,

Ik ben Heleen Koppert, ben 66 jaar en kom uit Emmen. Sinds 2 jaar geniet ik van mijn pensioen, na meer dan 45 jaar in het onderwijs gewerkt te hebben. Ik ben begonnen op de basisschool. Samen met mijn later overleden man André hebben we 16 jaar in Duitsland gewoond en gewerkt voor defensie.
We stonden beide voor de klas van de Nederlandstalige basisschool in Seedorf. Na sluiting van de legerbasis in 2007 zijn wij weer naar Nederland verhuisd. In deze tijd heb ik de studie Duits opgepakt en zat aan de andere kant van de schoolbank. Wel even wennen, maar ook weer heerlijk om de taal die ik dacht te kennen opnieuw te leren, met alle naamvallen op de goede plek. De laatste jaren heb ik afwisselend gewerkt op de basisschool en het voortgezet onderwijs. In de corona tijd is mijn man overleden, een moeilijke en stille tijd.

Van Emmen naar Baard,
Vier jaar geleden ontmoette ik Ultsje Wiersma uit Wommels. Vorig jaar december zijn wij getrouwd en heb ik besloten om in Friesland te gaan wonen op de Dekemawei 12 tegenover het mooie dorpscafé.
Veel van mijn vrienden en kennissen vonden dit wel een grote stap. Vanaf dag 1 vind ik het heerlijk om hier te wonen. Wij hebben het erg naar ons zin in deze prachtige omgeving, de ruimte, de rust en de mooie natuur. De smûke dorpjes in deze streek en mensen die nog naar elkaar omkijken. Inmiddels zijn de vrienden ervan overtuigd dat het hier fijn wonen is, en dat al na 1 bezoekje bij ons.

Leven in Baard
Ik hoop hier de tijd te vinden om creatief bezig te zijn; zoals vilten, tekenen, tuinieren en lezen, hopelijk lekker koken en nog veel meer dingen.
Wandelen behoort ook tot mijn hobby samen met mijn teckel Vera. Vogels spotten, prachtig!!
Er zijn hier genoeg wandelpaden om te ontdekken.
Kortom er is veel te doen!! En dan moet ik ook nog Fries leren, dit is een grote uitdaging die ik graag aan ga. Ik hoop met jullie allemaal kennis te maken en blijf gewoon Fries met me praten, dan leer ik de taal het snelst.

Groeten oant sjen
Heleen Koppert ■

HEEL BAARD BAKT

Lentetaart met rabarber

Ieder voorjaar komt bij mij de rabarber terug in de recepten, ik hoop dat iedereen daar net zo dol op is als ik. Best gek voor iemand die er vroeger van gruwde. Zo zuur en in mijn ogen slijmerig, waarschijnlijk wist mijn toenmalige buurvrouw niet hoe je rabarber lekker kon bereiden, dus bij deze een heerlijke lente- of zomertaart waar je de buren wel blij mee maakt. Deze taart is iets bewerkelijker, maar niet moeilijk en zeker de moeite waard.
Volgens het originele recept is het deeg met walnoten gemaakt, dat heb ik ook gebruikt maar hier vervang ik ze voor hazelnoten, dat vind ik een betere combinatie, maar u bent daar vrij in om te kiezen.

Nodig:
Quichevorm of taartvorm met niet al te hoge rand
Keukenmachine

Voor de bodem:
150 gr havervlokken
75 gr hazel- of walnoten licht geroosterd
50 gr patentbloem
2 eetlepel lichte basterdsuiker
Snuf zout
0,5 theelepel kaneel
100 gr gesmolten (room)boter
1 ei losgeklopt

Voor de custard:
300 ml volle melk
200 ml slagroom
Vanillepeul of beetje extract
4 dooiers
75 gr fijne suiker
25 gr maïzena

Voor de rabarber:
400 gr rabarber
2 eetlepel honing
Rasp van 1 (bio) sinaasappel
Wat sap van de sinaasappel
Eventueel eetbare bloemetjes

Bereiding:
Oven voorverwarmen 180 graden
Vet de vorm in met wat boter en bestrooi deze met bloem
Maal de noten en de havervlokken tot een grof geheel in een keukenmachine
Meng de bloem, suiker, zout en kaneel door elkaar. Voeg notenmengsel toe. Smelt de boter zachtjes en roer dat samen met het losgeklopt ei door de bloem tot het een plakkerig deegje is. Druk dit uit op de taartbodem en de randen, ik maak mijn handen even nat zodat niet alles blijft plakken. Prik de bodem lichtjes in met een vork en bak de bodem ongeveer 15 minuten tot ie lichtbruin wordt.
Nu ga je de custard maken door melk, slagroom en vanillepeul zachtjes tegen de kook aan te verwarmen.

Klop in een kom de dooiers met suiker en maïzena tot een romig mengsel. Verwijder de vanillepeul. Giet al kloppend een beetje van de hete melk bij het eimengsel en giet vervolgens alles terug in de pan. Laat nu het mengsel op laag vuur indikken door steeds met een garde langzaam te blijven roeren totdat de custard dikker wordt. Giet het in de voorgebakken bodem. Laat nu afkoelen.

Leg de stukken rabarber op een met bakpapier beklede bakplaat en besprenkel het met honing, sap en rasp van de sinaasappel. Rooster de rabarber in de oven tot ie zacht is maar wel nog wat bite heeft, anders verliest ie z'n vorm en dat wil je nu juist niet. Laat ook afkoelen.
Als alles minimaal 2 uur in de koelkast heeft gekoeld kun je de taart prachtig versieren met eetbare bloemen. Ik heb viooltjes uit de tuin gebruikt maar bij sommige supermarkten kun je lentesla kopen waar bloemetjes bij in zitten.. Je kunt de taart koud of op kamertemperatuur serveren, of met nog wat slagroom erbij.
Lekker genieten!

Esther ■

De Baarder Kat - Jaargang 28 - nummer 2 - juni 2026

STUDEERBAARD (I)

Na mijn havo examens in 2024 was het voor mij nog niet helemaal duidelijk wat ik wilde gaan doen. Ik wist wel dat ik het vak geschiedenis erg interessant vond. Op hbo niveau was alleen niks dat het vak geschiedenis alleen aanbood als vak om te studeren. Ik besloot dus een jaartje een andere studie te gaan doen om mijn propedeuse te halen.
Dit werd de Geschiedenis lerarenopleiding in Leeuwarden. Ik werd hier heel goed ontvangen en had een hele leuke groep mensen om mij heen waarmee ik veel buiten college omging. Ik kwam er alleen wel achter dat voor de klas staan niks voor mij was, maar ik het geschiedenis deel nog steeds wel heel intressant vond. Daarom besloot ik geschiedenis in Groningen te gaan studeren.

In het begin van dit schooljaar begon ik in Groningen met mijn studie. Ik besloot daar ook op kamers te gaan. De studie is erg interessant, maar soms wel wat te filosofisch. Het is ook erg gericht op de geschiedenis van de wereld en Europa en dat vind ik soms wel jammer omdat ik regionale geschiedenis ook erg interessant vind. Mijn plan is nu om gewoon eerst deze studie af te maken en dan weer verder te kijken naar wat mij interesseert.
Om een beetje een sociaal leven te creëren heb ik een plekje weten te bemachtigen bij de studenten volleybal vereniging Veracles. Dit vind ik echt heel erg leuk en heb al een hoop nieuwe mensen leren kennen. Ik ben in mijn eerste jaar al een actief lid. Ik zit namelijk in de commissie die verantwoordelijk is voor het jaarboek.

Maar ik ben nog niet weg uit Baard hoor. Ik ben nog bijna elk weekend in Baard te vinden om de kasten van mijn ouders leeg te eten. Er gaat dus nog wel iets boven Groningen voor mij :).

Sybrig Meijberg ■

STUDEERBAARD (II)

Na het behalen van mijn havo-diploma vorig schooljaar ben ik in september begonnen met de opleiding International Teacher's Education Secondary Schools: Social Studies (ITESS). Wat in iets te veel Engelse woorden zegt dat ik studeer om docent te worden op een internationale middelbare school voor het vak Mens en Maatschappij. De opleiding doe ik bij de NHL Stenden locatie Meppel. Het is een kleine campus alleen bedoeld voor de internationale Pabo en mijn opleiding. Engels is de voertaal van de opleiding en de meeste van mijn schoolgenoten komen uit verschillende uithoeken van de wereld. Op school leer ik vooral over hoe je les geeft aan een klas waar elk kind een andere achtergrond heeft. Je leert inspelen op de verschillende culturen in jouw klas en hoe je lessen kan maken waar iedereen zich in kan herkennen. Ook leer ik over de verschillende soorten internationale scholen en curricula die er zijn. Zo kijken wij naar Amerikaanse, Britse curricula en het Zwitserse International Baccalaureate.

Elk jaar van deze studie moet je stage lopen in het buitenland. In het eerste jaar is dat 3 weken. Dat deed ik dit jaar op een Duitse tweetalige school in de deelstaat Baden-Württemberg. De eerste week moest ik vooral achter in de klas zitten en aantekeningen maken, maar aan het einde van de stage mocht ik zelf ook een

aantal lessen geven. Volgend jaar ga ik, als alles goed gaat, 8 weken op stage naar een internationale school in Ierland.

Meppel is nu niet de droombestemming als het gaat om een studentenleven. Toch zijn er verschillende clubjes en verenigingen waarbij je kan aansluiten. Ik heb me samen met wat vrienden aangesloten bij de volleybalvereniging. We spelen in de stadscompetitie van Meppel. Ook ben ik aan het rondkijken naar de studentenroeivereniging in Zwolle. Ik zal vast nog wel tijd overhouden om te studeren ;).

Doutsen Meijberg ■

BINNENSTEBUITEN - DEEL 10

En nu is het *afgelopen!*

Ik ben het zat.
Stof. Troep. Doosjes met schroeven en resten van pvc-buizen.
Niets kunnen vinden, terwijl ik toch mijn best doe alles precies daar neer te leggen waar ik het wel kan vinden.
Zand naar binnen.
Zand naar buiten.
Herhaal.
Ik ben het zat.

Het is het eindstreep-syndroom. Wanneer een klus bijna voltooid is, begin je door te krijgen wat een inspanning het was en kijk je verlangend uit naar de voltooiing. Het is zoals die marathonlopers die precies voorbij de eindstreep slap en futloos op de grond vallen. Nu heb ik in deze verbouwing zelf nauwelijks een stap gezet, dus vind ik dat ik niet mag zeuren. Maar.

Alles ging goed, en dat gaat het nog steeds.
Onze bouwers zijn schatten van mannen, ze werken hard, ze kletsen gezellig mee bij de lunch, ze vinden voor elk probleem een oplossing. Wat dat betreft kun je er wel tien van hebben. En de prijsstijgingen waar iedereen zo voor waarschuwde – het wordt altijd duurder dan je dacht! – ook dat valt mee. Ze hadden geschat op negen maanden, en dat is het nu zo ongeveer. Een weekje nog.
Alle keuzes zijn leuk én spannend, alle ontwikkelingen leveren letterlijk en figuurlijk nieuwe vergezichten op. Wie had gedacht dat je van twee stalramen zo blij kon worden? Of van een muurtje van Friese geeltjes? Niets aan de hand.

En toch. Ik kook op twee elektrische kookplaatjes, zo traag, het is of je kijkt naar hoe gras groeit. Eerst hadden we water uit een jerrycan, maar dat vond de installateur zo zielig dat hij een tijdelijke kraan bij de leiding van het (nu nog afwezige) keukenblok heeft gemaakt. Koud water. Dus kook ik water in de waterkoker als ik heet wil.
Jawel, dit is kamperen.
Dan komt de stukadoor en gooit een plastic zeil over alles heen voordat ik de waterkoker en koffiespul kan verplaatsen.
En sjouwt een steiger door de ruimte, verschuift tijdelijke kasten en tijdelijke kisten waardoor alles net weer anders komt te staan. En die installateur van daarnet foetert over een foute verbinding. En het glas komt niet gelijk met de kozijnen. En ik moet eindexamens nakijken en mijn leerlingen maken domme fouten. En ik slaap niet meer…

En dan zien we het licht

En bijna, bijna had ik ruzie met mijn lief. Dat is de druppel. Wij hebben nog nooit ruzie gehad en dan zal dat nu gebeuren? Nee!

Rust. Ik heb zo'n behoefte aan rust.

Dan breekt het pinksterweekeind aan. Een paar dagen helemaal niets. Geen wekkers, geen deuren die open moeten, geen herrie, geen extra koffie. Slaap. Nog meer slaap.
We rommelen wat. Ik schilder een deurkozijn, mijn lief timmert.
En dan zien we het licht. Nee, niet spreekwoordelijk, maar de

zon op het weiland midden in het uitzicht waar we dit alles voor hebben gedaan. Een machtig kleurenspel met grassen en planten in allerlei tinten, daarachter het lichtgroen van net gemaaide velden, met op de horizon Leeuwarden en Jorwerd. Wij kijken verrukt. Wat een schoonheid.
Als je een Airbnb uitzoekt ergens ver weg, en je vindt dit huis met dit uitzicht en dit terras, dan boek je toch gelijk een vakantie naar hier? zeg ik tegen hem.
Het wordt een mooie zomer, zegt hij.

Marike Buitendijk
24-5-2026 ■

In de volgende Baarder Kat: Een monster van een keukenblok!

De Baarder Kat - Jaargang 28 - nummer 2 - juni 2026

Team E

Bêste Baarders,

Om ús hinne is de natuer op har moaist. We sjogge it…. mar fiele it net. In grut fertriet en leechte nimt alles wat ea moai of aardich wie oer. Dêr komt by dat minsken dy't ticht by ús stean ek mei kanker te meitsjen krije. It docht sear en makket lyts.

Jild foar ûndersyk is en bliuwt hurd nedich. Team E & Team E3day ha al hast 60.000 euro doneart oan it Erasmus Medisch Sintrum. Jild dat bestimt is foar kankerûndersyk en wêrfan we hoopje dat it it ferskil meitsje kin. It is yn ien wurd geweldich dat safolle minsken beide teams in waarm hert tadrage. De teams en minsken derom hinne fiele har hjirtroch sterkt. Dat docht goed!

Team E hat dan ek net stil sitten de ôfrûne tiid. Sa ha se in febrewaris in geweldich benefietfeest yn Hilaard organiseart en in rekordbedrach fan dik 7000 euro ophelle. It wie in moaie en bysûndere jûn. Elkenien dy't der wie hie in lijntsje mei Elisa. Se hie it fêst in prachtige jûn fûn! Dank oan elkenien dy't fergees meiwurke; de Twatine fansels mar ek de artysten, ljocht en lûd, barfrijwilligers en alles derom hinne. Oare aksjes fan Team E wiene it bakken en ferkeapjen fan hamburgers op in fuotbalfeest fan VVO. Sa hat team E volleybalt yn Easterein en der in moai bedrach ophelle. Wiene se by de hengstenkeuring van VDL studs wér bern foar wol 600 euro cupcakes ferkochten en wert ek noch dik 2500 euro ophelle waard foar Team E.
Yn Baard waard troch de Greidefûgel in colorrun organiseart en sa kaam der wer 1700 euro binnen. En net te ferjitten de losse sponsoraksjes fan partikulieren dy't klean en sportdrankjes -gelletjes fersoarchje.

Sa krigen we ek noch in coachingjûn oanbean troch Rob van Raak dy't mear teams coacht foar de tour for life. Hy seach kritysk nei de fytsen en de fytsers en kaam mei goeie tips, adfyzen en ynspiraasje. In moaie en waardefolle jûn foar beide teams en minsken dy't de teams begeleide sille. Sa kaam Rob ek mei it idee om in 'uitzwaaifeest' te hâlden. Dat foel yn goeie aarde en wurdt seker oppakt.

Op 30 augustus sil de Tour for life los foar Team E. Se starte yn it noarden fan Italië. 8 dagen lang, elke dei, sille se sa rûn de 170 km fytse mei in protte hichtemeters. Sjoch foar alle 8 etappes op de webside fan tour for life. Hjirûnder de 1e etappe:

start: Bardonecchia
finish: Albertville
ofstân: 177 km
hichtemeters: 2.550
beklimmingen: Col d'Echelle, Col du Lautaret, Col du Galibier, Col du Telegraphe

Ek foar Team E 3 day jildt dat se traine moatte. Sy slúte de lêste 3 dagen oan en fytse mei Team E fan Noard Frankrijk nei Maastricht. Op snein 6 septimber komme beide teams yn Maastricht oan en wat soe it moai wêze om der in protte minsken te treffen dy't de teams ynhelje nei dizze monstertocht en dit fiere mei ús!

Der wurdt al hiel wat traint troch de wike. Elke wike moate se sa'n 200 fytskilometers meitsje. Mar ek yn de wykeinen

Team E met coach Rob op pad

Team E, 16 dorpentocht

Team E, Amstel Goldrace

giet it oan… fan fytse op de VAMberg yn Wijster en de winteralvestêdetocht oant de Amstel Goldrace yn Valkenburg fan 240 km. De 16 doarpentocht fan 150 km. sit der al op en de Alvestêdetocht op pinkstermoandei wurdt ek meipakt. Meters meitsje, sitfleis kweke en mar trochgean…. Dat is de opdracht.
Fytse foar Elisa, foar it goede doel en foar al dy minsken dy't ek mei kanker te meitsjen krije.

Yn de Baarder Kat fan septimber hoop ik in moai ferslach skriuwe te kinnen oer dizze tour for life dy't foar ús safolle mear is as in tour for life!

Hertlike groet fan Anke
& fan Team E: Tjitte, Geert, Anna, Wiebe Siemen, Aaltsje
Team E3day: Mirthe, Nico, Ilse, Jurjen, Sepkje, Feikje ■

MERKE 2026

Ritsel Ritsel….

Zag je al eens zomaar een gorilla voorbij komen? En ligt je panterpak al klaar? Of je kapmes en je verrekijker?
Als deze Baarder Kat verschijnt heb je als het goed is zijn stoere broer, de Baarder Tijger, al in de bus gehad. En we hopen natuurlijk dat je je ingeschreven hebt voor diverse activiteiten van de merke. Achter de schermen draaien wij, groentjes van de merkecommissie, overuren om een mooi programma op poten te zetten. En langzamerhand verandert heel Baard in een jungle. We kijken er naar uit om samen met jullie de mooiste avonturen te beleven tijdens de merke van 2026!

Tjitte, Luuk, Marco, Reinder,
Jenny en Elbrich ■

DE BAERDER KEU'S

Master-biljerter Marcel van der Woude seach talint by de Baarder jongerein

Master-class docht fertúten:

Baerder Keu's op koers mei *nije leden*

De takomst fan De Baerder Keu's blinkt wer as in poetste biljertbal. De stipe fan Doarpsbelang hat dúdlik fertuten dien. Nei de masterclass fan Marcel van der Woude meldden har net allinnich in tal nije – en foaral jonge – leden oan, mar ek de fêste biljerters krigen wer hoop op mear en technysk moaiere caramboles.

Master-biljerter Marcel van der Woude is net de earste de bêste. Hy waard ûnder oare Frysk kampioen en spilet op heech nivo yn de noardlike - en lanlike wedstriidklasse. Mar lokkich is er frjemd fan kapsones: hy set him graach yn om de biljertsport op lokaal nivo nei in heger plan te tillen. Of oars sein: hy bringt graach wat ekstra spylwille op it griene lekken nei de minsken ta. De lessen waarden ferdield oer twa groepen en de belangstelling wie grut. Yn it begjin wie der wol wat fernuvering. Ek de mear betûfte spilers moasten werom nei de basis. Dat wie efkes slikke: bliek dat se jierrenlang eins mar wat oanknoeid hiene. De begjinhâlding en ôfstjit blieken net allinnich wichtich, mar alle begjin fan in goed risseltaat. Marcel brocht de technyk op in freonlike en geduldige wize, mar net elkenien krige it fuortendaliks yn 'e fingers. Foar guon wie it in striid tusken wat se altyd diene en wat no eins goed wie. Twa lessen fan hast twa oeren: dat wie net neat. Guon fielden har nei ôfrin mear topsporter as biljerter. Mar goed, elkenien naam wat mei nei hûs: mear ynsjoch, wat spierpine en foaral it gefoel dat it better kin. De konklúzje wie unanym: dit moatte wy faker dwaan!

Jong talint

In wike letter wiene de jongerein en oare belangstellenden út it doarp oan bar. Ek doe wie der in soad flecht op 'e koai. It wie prachtich om te sjen hoe't Marcel mei in soad humor en entûsjasme de begjinners meinimme koe yn de wrâld fan it biljert. En earlik is earlik: de jongerein pakte it ferrassend gau op. Foar de âldere garde in lust om nei te sjen mar daliks ek wer wat om oer nei te tinken.
Nei twa oeren – fol ynspanning en wille – moast Marcel der in ein oan breidzje. Guon jonge talinten wiene sa entûsjast dat se elkoar noch oerenlang sportyf de maat namen. De sfear wie goed en de enerzjy like ûnútputlik.
De feriening koe oan 'e ein fan de jûn mar leafst seis nije leden byskriuwe.

Kampioenen

Dat De Baerder Keu's wer op koers lizze, mei dúdlik wêze. Mei nije ynspiraasje waard it seizoen op 2 maaie feestlik ôfsletten. Nei de tradisjonele – en fansels wer spannende – maatpartij mochten Edzer Dillema, Jan Bijlsma, Tina Tiedema en Wilma van der Bij de prizen mei nei hûs nimme. En dy wiene net mis: tegoedbonnen foar in foarstlik miel by Café De Kater. Net allinnich om't we yntusken witte dat je yn ús stamkafee hearlik ite kinne,

De Baarder Kat - Jaargang 28 - nummer 2 - juni 2026

mar ek in tankbetoan oan Linn en har heit Koert foar de gastfrije ûntfangst alle kearen wer.
It hichtepunt fan de jûn wiene fansels de bekers. De priis foar de measte caramboles gie dit jier nei Pyt Hollenga út Húns. In man bekend om syn bytiden wat rimpen mar ek magyske effektballen.
En dan de grutte fraach: wa waard klubkampioen? Dy eare gie nei de nestor fan it selskip, Ger Luijben. Fyftjin jier nei syn earste titel pakte er opnij it kampioenskip – en dat yn it jier dat er 80 waard. Dat is nochris in trofee mei glâns!
Sa kaam dizze jûn in ein oan no en dan in rûzich, mar boppeal in prachtich biljert-seizoen. En mei de nije oanwaaks kinne De Baerder Keu's wer mei fertrouwen de takomst yn.

Henk te Biesebeek ■

CULTUURBAARD

Klassyk konsert smakket nei mear

De Baarder Kultuertsjerke stie snein 10 maaie wer folslein yn it teken fan muzyk en sfear. Mei in slagge klassyk konsert fan Trio Bassoso en kwartet Haags Hout waard net allinnich de weropstart fan kulturele aktiviteiten fierd, mar ek wer dúdlik dat Baard in prachtich plak is foar yntime en heechweardige muzykaktiviteiten.

No't de renovaasje fan it wite húske by de Gertrudistsjerke hast klear is en ynkoarten wer bewenne wurde kin, ûntstiet der ek wer romte foar nije aktiviteiten yn de kultuertsjerke fan Baard. Snein 10 maaie waard de toan set mei in klassyk konsert op nivo.

It idee foar it konsert kaam fan Annelies van Rumpt út Hilaard, in entûsjaste amateur-muzykante mei in grutte leafde foar de basklarinet. Se wennet noch net sa gekke lang yn Fryslân, mar wist har muzikale ambysje lokkich fanút Den Haag nei it Hege Noarden mei te nimmen. It repertearjen mei har muzikale freonen Anja Tobel en Gea van Veen smyt wolris wat beswieren op mar nettsjinsteande alle logistike útdagings jout it mienskiplik muzykmeitsjen safolle foldwaning dat se dermei trochsette. En doe wie de tiid ryp foar in offisjeel optreden.

Haags Hout mei de âld-Ljouwerter Hans Tobel op dwersflút

Trio Bassoso mei yn it midden Annelies van Rumpt

Foar dit konsert socht se in bysûndere lokaasje. Nei ien besite oan Baard wie se daliks oertsjûge: de prachtige akoestyk fan de tsjerke en de gesellige neisit-mooglikheden by café De Kater makken de kar maklik.

In waarme ûntfangst en in folle tsjerke

Mei in aktive pr-kampanje – fan kleurige flyers oant oankundigings op social media en yn de kranten – waard in breed publyk berikt. Sneintemiddei, notabene op memmedei, kamen dochs sa'n 50 beteljende besikers nei de doarpstsjerke ta. Nei in waarm wolkom koe it konsert begjinne.
Fansels waard it programma iepene troch it Trio Bassoso. Logysk, want it wie eins dochs in bytsje in thúswedstriid foar Annelies. Al gau waard lykwols dúdlik dat der mear spilers wiene mei in bân mei Fryslân. Ek foar it kwartet Haags Hout fielde it optreden as in bytsje thúskomme yn it heitelân.

Hans Tobel is nammentlik hikke en tein yn Ljouwert en die de oankundigingen yn it Frysk. Syn feardichheid op de dwersflút makke yndruk, krekt as it spul fan syn kollega-muzikanten Sandra Duindam (dwersflút), Laura de Gruyter (fioele) en Marjorie van der Kruijs (piano).
Mei wurken fan ûnder oaren Astor Piazzolla, Shostakovich, Randy Newman en Hans Tobel sels, waard it publyk oardel oere lang meinommen yn in sfearfol en ôfwikseljend programma. Mei in gol applaus fan it publyk ta einbeslút.

Doe't de besikers nei ôfrin stadichoan de tsjerke ferlieten, wie der ien dúdlik mienskiplik gefoel: dit mei wol faker. In klassyk konsert op sneintemiddei mei as ôfsluter in gesellige neisit yn café De Kater: ít resept foar in tige slagge middei!

Henk te Biesebeek ■

Update Dorpsbelang Baard mei 2026

AED-opfriscursus

Binnenkort wordt er weer een AED-opfriscursus georganiseerd, in samenwerking met Arjen uit Baard en een collega. Meer informatie volgt binnenkort. De eigen bijdrage bedraagt €30,-.

Verkeersveiligheid – 30 km stickers

Om de verkeersveiligheid in het dorp te vergroten, heeft onze secretaris Vasthi een aantal 30 km/u-stickers aangevraagd voor op de kliko. We hebben er inmiddels zes ontvangen.
Wil je er zelf ook één? Dan kun je deze eenvoudig aanvragen via: https://vvn.nl/help-mee/acties/stickeractie

Fietspad Baard – Brug

Goed nieuws: op het fietspad bij Café De Kater, net voor de brug, wordt in mei/juni een extra "LET OP"-markering voor fietsers aangebracht. Dit is naar aanleiding van een eerder overleg met de gemeente.

Verbeteren en verbreden fietspaden

Samen met de omliggende dorpen (initiatief vanuit Easterlittens en daarbij Winsum en Húns-Leons) is er aandacht gevraagd bij de gemeente voor het onderhoud en het verbreden van de fietspaden.
Aanleiding hiervoor zijn meldingen van onveilige situaties, onder andere door:
- Overhangende takken
- Te hoog gras
- Slecht asfalt door boomwortels
- Smalle fietspaden

De Baarder Kat - Jaargang 28 - nummer 2 - juni 2026

Tussentijdse Ledenvergadering & budget verdeling – 17 september

De eerstvolgende tussentijdse ledenvergadering vindt plaats op dinsdag 17 september van 20.00 tot 22.00 uur.

Let op: Voorafgaand aan de TLV wordt op deze avond wordt ook de verdeling van het dorpsbudget besproken. Dit is van 19:00-20:00uur. Dus wil je vanuit jouw vereniging, stichting of ander initiatief budget aanvragen laat dit van te voren weten aan onze penningmeester Gilbert Valk via het onderstaande emailadres van Dorpsbelang.

Gemeentewerf Bolswarder Feart

Er wordt druk gewerkt aan de vergroening van het gemeente-depot aan de Bolswarder vaart. De IJsvogelwand is geplaatst en gelijk in gebruik genomen door een groep oeverzwaluwen die er veilig kunnen broeden en hun jongen grootbrengen.
Langs het basin zijn diverse inheemse besdragende struiken geplant, mooi voor de insecten in het voorjaar en de vogels in de herfst en winter. Ook zijn er een paar grove dennen aangeplant, die in de winter een beschutte schuilplaats bieden aan diverse soorten vogels.

In de planning zit nog het in het landschap passende kleur groen schilderen van de beide keerwanden, zodat het aanzicht vanaf Baard en Lions minder industrieel is.
De schaftkeet gaat beschilderd worden met diverse afbeeldingen van weidevogels in hun natuurlijke omgeving. Wordt vervolgd :-)

Samen houden we Baard schoon

Met het zomerseizoen in aantocht, en vanuit meldingen in de enquête en de ALV willen we graag een oproep doen aan alle hondenbezitters: ruim de hondenpoep op, met name langs fietspaden en bij bankjes in het begin van het dorp. Samen houden we Baard schoon en prettig! De dank van vele Baarders en overige gebruikers is groot.

Merke 2026

We kijken als Dorpsbelang en als Baarders ontzettend uit naar de Baarder Merke.
De voorbereidingen zijn in volle gang en we maken er samen een mooi en gezellig evenement van. Aan de voorbereidingen kan het niet liggen denken we....

Vragen of opmerkingen?

Neem contact op via:
secr.dorpsbelangbaard@gmail.com

Namens Dorpsbelang Baard,
Vasthi, Ingrid, Hester, Fredau, Elly, Gilbert en Jeroen ■

Bokke Eekerk: minder zichtbaar, "maar de RK-kerk laat ik niet los"

Alle buitenkerken uit onze parochie maakten gebruik van organist Bokke Eekerk (57) uit Oosterwierum. Nu daarvan ook de laatste twee definitief zijn gesloten, wordt Bokke minder zichtbaar voor parochianen. ‘Maar de RK-kerk laat ik niet los. Ik hou van de liturgie en rituelen’, zegt de Hervormd opgevoede Bokke.

Ruim 45 jaar al dansen orgeltoetsen onder Bokkes vingers. Dat begon met gepingel bij een boer op de Tsjerkebuorren. Die zag en hoorde het talent van de jonge Bokke en nam hem mee naar de Hervormde Kerk van Oosterwierum waar de boer organist was. ‘Begin jaren tachtig verhuisde die en zei tegen mij: je mag het nu alleen doen.’
Toen het koor van de Heilige Wiro verlegen zat om een organist, klopten ze bij de familie Eekerk aan. ‘Maar mijn moeder was daar toen niet zo voor.’ In 1994 klopte het koor van Oosterwierum nogmaals aan en toen was het antwoord ‘ja’. ‘Zo ben ik in de Roomse kerk gerold’, vertelt Bokke die op de muziekschool in Sneek zijn diploma voor Kerkorgel haalde. In de jaren die volgden, begeleidde Bokke de koren van Jirnsum, Wergea en Wytgaard.

Op de vraag of hij door de kerksluitingen niet in een gat terecht komt, klinkt een opgeruimd ‘nee’. Hij is eens in de 14 dagen organist in de Doopsgezinde kerk in Witmarsum, eens in de maand in Scharnegoutum en hij speelt in de Koepelkerk of Hoeksteen. Net waar de dienst wordt gehouden. Daarnaast benaderde pastoor Van der Wal hem met de vraag of hij de vieringen in Sint Jozef wil opluisteren.
De auto van zijn broer brengt hem in het weekend waar hij maar moet zijn.
‘Zoals het nu lijkt ben ik in 2026 een twaalf zondagen vrij.’ Die zondagen bieden Bokke de ruimte om in Leeuwarden of Bolsward te kerken of om naar het Wereld Muziek Concours te gaan (vierjaarlijks evenement in Kerkrade) of naar het Nederlands Brassband Kampioenschap dat jaarlijks in Utrecht wordt gehouden. Bokke houdt van muziek: nummers van een paar hedendaagse Nederlandstalige zangers, wat klassieke muziek, maar vooral van muziek van vroeger.

Zelf speelt hij het liefst de koraal ‘To my country’ van Bernard Zweers en het Sanctus uit de Messe zum Eingang van Schubert. ‘Dat is een heel gedragen stuk. Daar kun je veel mee.’ Het zijn stukken die passen bij Bokke. Zijn orgelspel omschrijft hij als rustig en niet te luid. ‘Ik gebruik altijd de prestant, holpijp, bourdon en een zacht octaaf. Ik ben niet iemand die alle registers opentrekt. Er is mij geleerd dat de organist nooit boven de mensen uitspeelt.’

Er volgt een korte onderbreking van ons gesprek. By Paula – dagbesteding in de voormalige pastorie van Heilige Wiro – brengt een maaltijd. Eens per week genieten Bokke en zijn broer, met wie hij het ouderlijk huis deelt, van de kookkunsten van Paula Boersma en haar cliënten. Gemak dat de mens dient.

Bokke pakt de draad van het gesprek weer op en vertelt dat hij een tumor in de alvleesklier heeft. De chirurg denkt al een jaar of vijf, hij hij weet het sinds 2024. De behandelingen doen hun werk en staan zijn handel en wandel niet in de weg. ‘Ik ben heel open over mijn kwaal en weer volledig aan het werk bij Empatec. Ik ben vrolijk en doe gek. Pas als het echt niet meer kan, ga ik wel in een hoekje zitten.’ Zijn ziek zijn weerhoudt de inwoner van Oosterwierum er niet van om vooruit te kijken en plannen te maken. ‘Ik wil heel graag een keer naar Lourdes. Dat moet een bijzondere ervaring zijn.’ En om te dromen: ‘Als de mogelijkheid er is, zou ik graag een keer op het orgel van de Bonifatiuskerk spelen.’

Dit artikel verscheen eerder in VitusNijs ■

De Baarder Kat - Jaargang 28 - nummer 2 - juni 2026

Een avontuur voor het leven deel 2

De Kilimanjaro

Dit is het tweede deel van het reisverslag van Sander Hageman. Het eerste deel vind je in de vorige Baarder Kat. Die kun je ook vinden op de website Dorpbaard.nl

De volgende dagen liepen we door een steeds verder veranderend landschap tot er alleen maar rotsen om ons heen waren. We liepen dagelijks tussen de 8 en 12 kilometer en deden daar tussen de 5 en 7 uren over. De temperatuur nam steeds verder af maar overdag bleek het desondanks goed te doen. Vanaf dag 2 was het elke nacht zo'n 4 graden in ons tentje maar wel met de vorst op de buitenkant. We werden elke dag rond 05:30 uur gewekt met een kopje koffie of thee in de tent, toch nog iets van luxe ;-) Tel daarbij op het teiltje "washie washie", warm water waarmee je jezelf even kon opfrissen, en je snapt dat we elke dag vrolijk onze tent uitkropen. Het was hier elke ochtend trouwens echt prachtig! Vroeg in de ochtend was er vaak nog een heldere lucht met de mooiste uitzichten. Aan de ene kant de top die door een opkomende zon in een oranje gloed verlicht werd en aan de andere kant het dorp Moshi ver onder ons (vooral ook 's nachts met alle lichtjes). Dit werd afgewisseld met een prachtig golvend wolkendek onder je voeten welke ook door een prachtige oranje ochtendzon verlicht werd. Wat je dan voelt is niet te beschrijven en je waande je dan ook echt in een andere wereld.

Dag 3 verliep vanaf Shira 1 kamp op 3600 m. rechtstreeks naar Moir Hut op 4200 m. Dit was een vrij simpele wandeling en een prettige dag tussendoor. Dag 4 vertrokken we naar Lava Tower op 4600 m. voor een lunch. Dit was het moment waarop iedereen de hoogte toch echt wel wat begon te merken. Lichte hoofdpijn die "comes and goes" en voor sommigen ook wat maag- en darmklachten. Na de lunch daalden we af naar Baranco Camp (3950 m.), hét kamp waar de meeste mensen naar uitkijken maar ook tegenop kijken vanwege de "Baranco Wall" die van daaruit beklommen moet worden.

Waar wij ons trouwens van tevoren (stiekem toch wel erg) druk maakten over toiletteren op de berg gingen er gewoon 2 chemische toiletten mét elk een toilet-tentje mee omhoog. We hadden direct al mega veel respect voor de twee porters die daar de hele trip voor verantwoordelijk waren! Dit was echt ideaal (en voor velen een wedstrijdje om de eerste op de pot te zijn :-)) want de lucht in de vaste "toiletgebouwen" in de kampen was echt niet te harden. Oh en het was ook zeker beter dan dat grote rotsblok langs de route. Tijdens hoge nood onderweg dacht ik dan "eindelijk, dat is een mooi plekje" maar ik kwam er dan al snel achter dat ik niet de enige was die dat dacht…

Dag 5 begon met een erg leuke beklimming van de Baranco Wall, wij waren daar de enigen wat echt uitzonderlijk is aangezien hier een file gegarandeerd is in het hoogseizoen. Dit vonden wij echt prachtig "klimmen" langs een rotswand en een leuke afwisseling op het wandelen. Deze dag was het behoorlijk mistig/miezerig en kwamen we aan in Karanga Camp op 4000 m. hoogte. Het waaide flink en we zagen helemaal niets om ons heen. Dit bleek echt verreweg de mooiste zonsopkomst te bieden van de hele reis. Hier werden we wakker met het prachtige oranje verlichtte

De Baarder Kat - Jaargang 28 - nummer 2 - juni 2026

golvende wolkendek overal om ons heen. Schitterend!

Dag 6 was een kortere wandeling van 4 uren naar Barafu Camp op 4600 meter hoogte, het “base-camp”. We kwamen hier rond 12:30 uur al aan. Dat was prettig want dat was ook de dag dat we de Summit Push zouden ondernemen. Een prachtig kamp waar de wolken de hele dag vlak onder ons tegen de berg aan bleven rollen. Hier konden we overdag slapen en hadden we om 16:00 uur een ongewoon serieuze briefing. De strenge toon van de gids en strakke koppies van de groep verraden al dat iedereen het toch echt wel spannend begon te vinden. Er werd verteld dat we om 23:00 zouden starten, we 7-8 uren schuifelend over een zigzag paadje steil omhoog moesten en er steeds minder zuurstof in de lucht zou zijn. Daarbij zou het minstens -10 zijn met een kille wind waardoor het nog frisser zou aanvoelen. Het was muisstil in de groep en na wat ongemakkelijke grapjes konden we nog even chillen. Rond 17:30 kregen we nog het avondeten waarna we konden proberen te slapen. Het eten was overigens geweldig. Wat die ene kok elke dag op tafel tover-

De Baarder Kat - Jaargang 28 - nummer 2 - juni 2026

de voor ons was ver boven verwachting. Van heerlijke salades, tot pannenkoekjes en toast en zelfs een avond frietjes en pizza. En te bedenken dat hij daarnaast nog voor 50 porters moest koken en maar 2 gasflessen bij zich had… Echt ongelofelijk!

En dan, na heel wat onrustig rollen en net niet écht slapen hoorden we de eerste mensen zich alweer klaarmaken. Ik voelde me gespannen, hartslag verhoogd en de adrenaline toenemen: time to do this. We deden onze dikste sokken, 2 broeken, 2 lagen kleding én 2 jassen aan, buff en muts op en kropen de tent uit. Het was een super heldere nacht met nu nog een rustig briesje, prachtig maar was dit de stilte voor de storm? Iedereen verzamelde zijn spullen, de waterzakken werden gevuld (voor het eerste stukje want de drinkslang zou al snel bevriezen) de grote fles werd op de kop in de tas gestopt (want water bevriest vanaf de bovenkant) en na even kort verzamelen in de messtent met wat popcorn en een soort van oliebollen ging we op pad…
Het was muisstil onderweg, niemand zei een woord behalve de gidsen die het wat luchtig probeerden te houden. Het begon al gelijk flink stijl met grote rots-treden omhoog en iedereen hijgde direct al als een paard. Het vervelende was alleen dat je kon hijgen tot je een ons woog, maar je weinig extra zuurstof binnenkreeg. Af en toe moest de groep echt stoppen om bij te komen. We liepen in een lange rij met allemaal ons hoofdlampje op de grond gericht en onze blik alleen maar op de voeten van de persoon voor je. Zo ging het uur na uur voort. Verschillende mensen in de groep hadden het flink zwaar. Zo bleef één iemand met een gids achter op de groep en ging in eigen tempo verder, een ander wilde elke stop alleen maar slapen en weer een ander durfde niet te plassen omdat die bang was dat het overal uit zou komen. Een ding hadden we gemeen, iedereen kreeg meer of minder last van hoofdpijn en de hartslag bleek ook in rust niet onder de 120 te dalen.

Rond 05:00 kregen we dan eindelijk een heuse motivatie boost: de zon begon op te komen. Een prachtige oranje gloed begon de contouren van de aarde steeds feller op te lichten. Een werkelijk prachtig gezicht waarbij je duidelijk kon zien dat de aarde toch echt niet plat is :-). Dit gaf iedereen weer frisse moed om de laatste uren mee verder te kunnen. We kwamen hierna al vrij vlot aan bij Stella Point, hier staat ook een heus bord en sommige dachten met tranen in de ogen het te hebben gehaald. Dit bleek dan ook een heuse cursus “omgaan met teleurstellingen” te zijn want Stella Point ligt op 5756 m. hoogte. Hier vandaan moesten we nog een klein uurtje langs de rand van de krater verder lopen om uiteindelijk aan te komen op de échte top: Uhuru Peak op

5895 meter hoogte.
Dit laatste vond ik echter niet het zwaarste. Met de steeds verder opkomende zon voelde ik me steeds energieker worden. Uiteindelijk vielen we elkaar allemaal in de armen: we did it! We made it to the roof of Africa!
De daaropvolgende 9 uur durende afdaling naar Mweka Camp op 3100 m. was misschien nog wel het meest uitdagend. Onze knieën… Deze hele dag was met ongeveer 17 uren wandelen toch wel een flinke kluif. Maar niets kon ons nu nog stoppen :-)

De allerlaatste dag daalden we nog een paar uur naar de gate en kregen we onze certificaten terug in de lodge. We waren blij dat dat niet te lang duurde, want we konden niet wachten om direct een Kilimanjaro Beer te doppen!

En nu ik terugkijk op deze reis voel ik dat deze ervaring steeds meer voor me gaat betekenen. Wat hebben we elke dag gelachen met elkaar, vooral met mijn familie maar ook echt met de gidsen. Zij konden vrij goed Engels waardoor we veel van elkaar konden leren over de cultuur, hun gewoontes maar vooral ook over hoe zij in het leven staan. “Als we voor de komende week eten hebben dan is het leven goed”. Tja… Dat is toch een andere insteek dan je druk maken over alles dat je hebt, nog wel zou willen of je pensioen. Wij vonden hen dan ook allemaal enorm positief en optimistisch en proberen hier zeker een voorbeeld aan te nemen. De meesten zouden waarschijnlijk denken dat ze het daar minder goed voor elkaar hebben, wij kwamen tot de conclusie dat het er gewoon anders is, maar dat anders zeker niet ongelukkiger hoeft te betekenen.

Sander Hageman ■

AFSCHEID

De stethoscoop aan de wilgen

Baard, 8 mei 2026

Vandaag ontvang ik de mail van Betty de Jong, namens de redactie van de Baarder kat.
Of ik rekening wil houden met de copij datum van 15 mei 2026 en of ik nog nieuws heb dat ik wil delen met de Baarders. Het is een vraag die herinneringen bij mij oproept! Hoeveel stukjes zou ik getypt hebben voor de Kat, en wat fijn dat jullie altijd zulke trouwe lezers zijn geweest.

Niet alleen berichten over onze huisartsenpraktijk, over de gezondheidszorg, maar ook namens Dorpsbelang of namens de Maretakmerk Commissie heb ik regelmatig berichtjes geplaatst.
Ook toen Post NL onze dorpsbrievenbus wilde verwijderen klom ik ‘in de pen’ en werd mijn ingezonden brief geplaatst in de Leeuwarder Courant…..
Deze middag ben ik door zo’n ruim 20 jaar berichtgeving gescrolld en ik moet zeggen: het was een aangename reis door de tijd! erg leuk om de stukjes terug te lezen. Hoeveel het er waren? Ik denk zeker tussen de 30 en de 40…..misschien wel meer.

Nu moeten jullie niet denken dat ik definitief ga stoppen. Degene die stopt is mijn echtgenoot, jullie huisarts, na 38 jaar trouwe ‘ dienst’. Al heb ik van verschillende kanten gehoord: “maar u/jij gaat ook stoppen”….. alsof ik mijn identiteit ontleen aan het feit dat ik met een huisarts getrouwd ben en dus ‘mijn pen’ nu aan de wilgen moet hangen.

Toen wij trouwden- inmiddels bijna 50 jaar geleden- was Herman nog student geneeskunde en had hij net zijn kandidaats afgerond. Dit was in 1976. Dus was er nog geen sprake van dat hij later in zijn leven 38 jaar(!)

huisarts zou zijn in Friesland. Wat wij wel wisten was dat we ontwikkelingswerk wilden doen en dat we graag een groot gezin wilden hebben. Dat deze kinderen in Rotterdam, in Nigeria en Baard geboren zouden worden: daar hadden we toen geen benul van. Maar hoe avontuurlijk kan het leven lopen. In 1982 kregen we onze eerste zoon Lennart Poppe, in 1983 vertrokken we naar Nigeria om te werken voor de Missie, in 1984 kwam onze dochter Fleur ter wereld, in 1986 de geboorte van ons derde kind Christiaan Auke; terug naar Nederland in 1987 en op zoek naar een praktijk. In voorjaar 1988 reageert Herman op een advertentie in het Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde: dat er een huisarts gezocht werd voor een praktijk in Baard- Friesland, verloskundige en farmaceutisch ervaring was een aanbeveling.

Enfin, het verhaal wijst zich vanzelf: van de 60 kandidaten werd Herman uitgekozen. En mevrouw mocht mee, want zij stond niet afkerig tegen het werk van een 'doktersmevrouw'. Nou……..
Ons klavertje vier was echter nog niet compleet en in november 1990 kwam Martine Suzanne onze gelederen versterken. Wat een rijkdom! Een echte Baarder Kat, geboren in het doktershuis.

We raakten ingeburgerd in het Friese leven, deden enthousiast overal aan mee, en raakten gehecht aan onze bestemming! Want dat was het! De praktijk, de school(OR en MZR) in Baard, de Kerk, Dorpsfeesten, de Spulwike, de Iepen Loftspullen(groot en klein), het Muziekkorps in Wommels, Balletschool in Sneek, het kaatsen, de speeltuincommissie, het muzikale feest 'Baard presenteert', Stichting Lions, Stichting Dorpshuis, Stichting Hulpverlening en Herplaatsing van laboratorium Honden, Dorpsbelang Baard, de Cantorij. En met al deze activiteiten hebben we beiden zoveel dierbare mensen ontmoet. Ons hart ligt in de Greidhoeke!

Op 1 juli wordt de stethoscoop aan de wilgen gehangen en op 3 juli houden we een afscheidsreceptie. Als doktersgezin. En we hopen velen van jullie te ontmoeten. Ook dokter van Woelderen en zijn gezin zullen hier zijn, dan kunt u met hen kennismaken.

Graag via de QR code even aanmelden, dan hebben we een idee waar we aan toe zijn. Om het afscheid te versoepelen kunt u een bijdrage leveren in de vorm van een 'geschreven' anekdote/herinnering/ gebeurtenis. Op een A4 tje. Daar maken we een boek van vol herinneringen. Deze papieren bijdrage kunt u tijdens de receptie afgeven, er zal een mand staan om de bijdragen te verzamelen.

Van verschillende personen hebben we de vraag gehoord of er een gemeenschappelijk cadeau gegeven zal worden aan dokter. Herman wil echter geen cadeaus ontvangen voor hem persoonlijk, en zou graag een bijdrage krijgen voor Dierenopvang 'de Wissel' in Leeuwarden of Dierenlot, een landelijke organisatie.

Het ontgaat jullie vast niet dat dit afscheid lastig zal zijn. Laten we er daarom een onvergetelijke middag van maken!

Met lieve groet,
Aukje Bergwerff- de Boer ■

< Aanmelden afscheidsreceptie

< Gift de Wissel

< Gift Dierenlot

De Baarder Kat - Jaargang 28 - nummer 2 - juni 2026

DE GREIDEFÛGEL

In prachtige dei
mei in kleurryk rântsje

De moanne april en maaie… Se fleane foarby.
D'r binne fansels allegearre frije dagen, mar ek feestlike dagen dy krekt dizze tiid ek wer sa gesellich meitsje.

Ien fan dy dagen is Keningsdei. De lêste freed foar de kening syn jierdei ha we altyd in gesellige, feestlike en ek sportive dei op de Greidefûgel.

De moarns binne we fan start gien mei it ferske fan "kinderen voor kinderen" wat elk jier spesjaal skreaun wurdt foar dizze dei. Foaral groep 1 o/m 3 koe de dûns dy by it ferske heart hiel goed. Sa koene de oare bern moai mei sjen en ék dûnsje.

Master Jan Tiede plakte d'r noch efkes in warming-up oan fêst sadat we dêrnei yn groepkes sportyf oan de slach koene. De bern fan groep 8 wiene begelieders fan de spultsjes. De bern koene fuortbalje, cake fersiere (en ite), in kroan meitsje fan papier, se ha mei pylk en bôge oan it sjitten west, d'r wie ek in spultsje mei wetter en se koene efkes bouwe mei grutte lego blokken.

De temperatuer wie wat oan de lege kant, mar de sfear wie waarm en gesellich.

Tusken de middei hiene we in lekkere lunch mei inoar yn de skoalle. De bern ha best iten en dat moast ek wol. De enerzjy hiene se folop nedich foar de Color Run dy middeis op de planning stie.

De bern ha in wike lang drok dwaande west mei it ynsammeljen fan jild fia de QR koade op harren ticket, it startbewiis fan de run. It draven yn kleur diene we spesjaal foar de fytsers fan "Tour for life, Team E". Ek as skoalle woene wy graach ús bydrage jaan.

De wille wie al grut by de start want hoe aardich is it at je folop bespuite wurde mei fleurige kleuren! Yn ien grutte kleurige slinger binne we it doarp troch draaft en dit wie net allinne hiel moai om te dwaan, it hat ek noch in prachtich bedrach opsmiten: €1750,-

It wie in prachtige dei mei in kleurryk rântsje.

We winskje de fytsers foar "Tour for Life" in hiel soad sukses yn septimber!!

Regioskoalle de Greidefûgel ■

De Baarder Kat - Jaargang 28 - nummer 2 - juni 2026

DE GREIDEPYKJES

Nijs út it nêst
fan de Greidepykjes

Werom yn de tiid

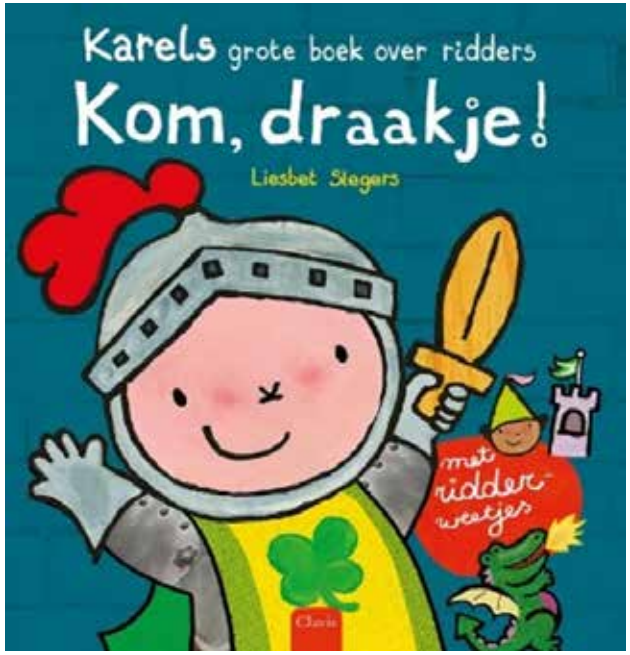

Meastal blikke we werom op de ôfrûne perioade. Dat dogge we no efkes net. We sjogge foarút nei it kommende tema dêr't we oan wurkje sille, mar tagelyk gean we ek werom yn de tiid. Snappe jimme it noch? Ik sil jimme fertelle wat we dwaan geane.

Yn juny sille we yn de Tuin fan de Takomst yn Jorwert, by Pytsje van der Hem en har famylje, in Iepenloftmuseum hâlde. We gean werom nei de tiid fan de midsiuwen. Op skoalle meitsje de bern fan de Greidefûgel allegearre harren eigen wapenskyld. Mei de pjutten meitsje wy fansels ek in skyld. Yn it Iepenloftmuseum sille âlde ambachten tentoansteld wurde en kreaasjes te sjen wêze dy't de bern sels makke en leard hawwe. We meitsje der in moaie ôfsluting fan it tema "de midsiuwen" fan. Mar foar dy tiid moat der fansels noch fan alles dien wurde.

De pjutten hawwe in moai printeboek fan ridder Klavertjevier, dy't de prinses rêde sil fan in gefaarlike draak. Mar is it draakje wol sa gefaarlik? Neeee, hielendal net! It draakje is hiel leaf. Yn it boekje steane ek allerhanne weetsjes oer ridders. Hoe sjogge se derút, wat hawwe se oan en wat dogge ridders allegearre? We witte aansen alles fan ridders en kastielen.

Spesjaal foar dit tema hawwe we de sântafel yn it speellokaal delset. Sa kinne we de moaiste en grutste kastielen meitsje fan sân. En net allinne fan sân fansels; dat kin ek fan blokken, duplo of oar materiaal. Hoe't dit der allegearre útsjen sil en wêr't we oan wurkje, is aansen allegearre te sjen yn it Iepenloftmuseum yn Jorwert. En binne jim benijd nei wat wy allegearre noch mear dogge by de Greidepykjes. Jim meie gerêst ris in kear om it hoekje komme te sjen. En kenst noch in pjut dy't op syk is nei in gesellig boartersplak? Yn it Greidepykjenest is noch wol plak.

Meer info is ook te vinden op onze website www.kinderopvangliną.nl

■

De Baarder Kat - Jaargang 28 - nummer 2 - juni 2026

MERKE

De Baarder Kat - Jaargang 28 - nummer 2 - juni 2026

Colofon

Editie:
jaargang 28, nummer 2, juni 2026
oplage 110 exemplaren.

Kopijadres & secretariaat:
Faldenserwei 21, 8834 XH Baard telefoon: 06-23429485
E-mail: **debaarderkat@gmail.com**
NL06RABO 0371051525 van de Rabobank Leeuwarden Noord West Friesland.

Redactie:
Anke Roorda, Betty de Jong, Esther de Croon, Tina Tiedema, Anneke Tonnon en Marike Buitendijk

Vormgeving:
Edzer Dillema

Informatie:
De Baarder Kat verschijnt vier maal per jaar (te weten rond 1 maart, 1 juni, 15 september en 1 december) met de agenda, het nieuws en de activiteiten en / of bijeenkomsten van de stichtingen, verenigingen, commissies en clubs van Baard voor de eerstkomende drie maanden, aangevuld met ingezonden stukken, oproepen en redactionele artikelen, verzameld in een onafhankelijke krant.Kopij hiervoor dient het liefst vier weken voor de verschijningsdatum te worden ingeleverd bij voorkeur per e-mail.
De Baarder Kat wordt GRATIS verspreid onder alle inwoners van Baard en bezorgd bij actieve buiten-Baarders. Overige belangstellenden kunnen zich abonneren voor € 6,- per jaar, incl. verzendkosten. De Baarder Kat is ook digitaal te lezen. U gaat daarvoor naar de website: **dorpbaard.nl**
De redactie is niet aansprakelijk voor fouten in de tekst of de aangeleverde kopij en zij behoudt zich het recht voor deze te redigeren en zonodig in te korten.

Baardata

Zat. 23 mei t/m 14 juni	weekends	Expositie Tobi van Ringen en Anjet van Linge	Kunstruimte Tonger	Tongerwei 4
Don. 04 juni	18.30 u.	Opening Jungle Merke	Merkecommissie	Op de Junglekamp
Vrij. 05 juni	11.00 u.	Jungle Merke vrijdag	Merkecommissie	diverse locaties
Zat. 06 juni	11.30 u.	Jungle Merke zaterdag	Merkecommissie	Op de Junglekamp
Zon. 07 juni	13.00 u.	Opruimen	Iedereen	Heel Baard
Zon. 21 juni	09.30 u.	Dienst door Mevr. C. Akkerboom	Kerkenraad v.d. Streekgem.	Herv. Kerk Baard
Vr. 03 juli	14.00 – 17.00	Afscheid	dr. Herman Bergwerff	M.F.C. de Helling Winsum
Zat. 18 juli	15.00 – 18.00	Klein feestje Groter Tonger	Kunstruimte Tonger	Tongerwei 4
Zon. 26 juli	09.30 u.	Dienst door Ds.J.Bakker	Kerkenraad v.d. Streekgem.	Herv. Kerk Baard
Zat. 15 aug.	**Op tijd**	**Inleveren kopij**	**Redactie deBaarderKat**	**Kopij bij Anke Roorda of debaarderkat@gmail.com**
Zon. 06 sept.	09.30 u.	Dienst door Ds. C. Bark Bakker	Kerkenraad v.d. Streekgem.	Herv. Kerk Baard